

—Esteu plenament satisfets amb el model educatiu català? Quins aspectes en modificariéu, si és el cas?

—Mantindrem la inversió, amb l'objectiu d'arribar als 6.000 euros per alumne i any, fomentarem la *cultura de l'esforç*, continuarem treballant perquè es respecti l'autoritat dels docents i lluitarem amb tots els nostres recursos contra el fracàs escolar: per exemple, farem que els alumnes de primària surtin més ben preparats; instaurarem avaluacions al final de cada etapa educativa; garantirem el dret a l'escolarització fins a 18 anys; crearem més places d'escoles bressol; potenciarem l'FP i garantirem el domini d'una tercera llengua (anglès o francès).

—El TC ha admès a tràmit un recurs contra la llei del cinema. Esteu d'acord a sancionar en aquest àmbit qui no compleixi la llei catalana, o penseu que caldria introduir-hi elements de flexibilitat?

—Hem d'aprofitar el temps que queda per aconseguir un acord amb el sector. Si no som capaços d'arrossegar els distribuïdors cap a les nostres posicions, l'aplicació de la llei es farà igualment, però serà molt més complicada.

—Com s'ha de gestionar a Catalunya la qüestió dels ciutadans nous que es troben en situació irregular?

—Els immigrants són persones amb drets i deures. Per això hem impulsat mesures com la llei de barris, per fer moderns i competitius els barris més degradats de les nostres ciutats, que són els que acostumen a acumular més concentració de nous ciutadans. Aquest és el camí, no els discursos irresponsables.

—L'Estatut vigent és l'eina que garanteix el ple desenvolupament de l'autogovern de Catalunya?

—Jo sóc i seré el president de l'Estatut. El faré complir fins a l'última coma. L'Estatut ens ha donat el millor sistema de finançament de la nostra història i una vintena de noves competències d'autogovern. Tenim el màxim nivell d'autogovern de la nostra història gràcies a un pacte polític amb el govern de l'estat que es complirà fil per randa diguin què diguin determinats tribunals que fan sentències polítiques.

—Si no obteniu prou majoria per a governar en solitari, amb quin o quins partits penseu que us entendriéu?

—Em presento per guanyar les eleccions i amb la determinació de tenir una majoria suficient per a poder governar en solitari.

—I amb quin o quins partits seria impossible una aliança?

—Descarto de totes passades un pacte amb el PP i amb aquells partits que vulguin promoure un referèndum il·legal per la independència. No sóc ni

independentista ni de dretes. M'agradaria que l'Artur Mas parlés tan clar com jo. Que digui si tanca la porta o no a pactar amb la dreta espanyola més rànica, la del PP, o si estaria disposat a acceptar els vots d'ERC en canvi de convocar un referèndum. Tinc la sensació que davant del canvi de tendència que comencen a reflectir les enquestes, Mas es va posant nerviós. Que digui què farà d'una vegada: ERC o el PP? Jo no pactaré ni amb l'un ni amb l'altre. I ell?

“CiU tindrà ERC al costat per a defensar el concert a Madrid”

Joan Puigcercós, candidat d'ERC

Un dels principals reptes del país és sortir de la crisi econòmica. En aquest sentit, penseu que cal modificar el model de finançament català actual? I si és així, en quina direcció? Defenseu un sistema de concert econòmic?

—Des del 1992 Esquerra denuncia l'espoliació que patim i defensa el concert econòmic. En aquell moment CiU i PSC no tan sols no en volien saber res, sinó que ens acusaven de fer volar coloms o de ser insolidaris. Artur Mas, després d'haver retallat de l'Estatut —amb Zapatero— el concert econòmic, ens diu ara que sí que el vol. Me n'alegro, i tindrà Esquerra al costat per defensar-ho davant Madrid. Però quan Madrid torni a dir que no, fins on està disposada a anar CiU? Perquè si no està disposada a fer res, com gairebé sempre, la seva proposta no passa de ser fum electoral.

—Un altre eix important de la campanya i de la nova legislatura serà la

relació Catalunya-Espanya. Sou partidaris de convocar una consulta per la independència durant la legislatura vinent, o una consulta amb múltiples opcions —federalisme, autonomisme, independència—?

—Per a ERC, tot és possible sempre que la pregunta sigui molt clara i plan-tegi obertament com a opció ser un nou estat de la Unió Europea.

—En temps de crisi econòmica, alguns governs opten per modificar la política fiscal, sigui per augmentar els ingressos, sigui per alleugerir la càrrega impositiva als ciutadans. Sou partidaris de retocar la política fiscal de Catalunya —en aquells impostos en què Catalunya pot fer-ho—?

—És evident que no podem augmentar la pressió fiscal a les famílies. Però no jugarem a fer demagògia, ni a anunciar exempcions fiscals. ERC ha impulsat la reforma de l'impost de successions davant ICV i PSC, que s'hi

negaven tossudament. Ara, un 94% dels catalans ja no l'hauran de pagar. Només el pagaran el 6% restant, les rendes més altes i encara amb una rebaixa substancial. Però sincerament, pensem que aquest 6% ha de continuar subjecte a l'impost de successions, per una simple qüestió de justícia redistributiva. Era intolerable que les classes populars i mitjanes d'aquest país patissin un impost que s'havia convertit en un impost sagnant que havia pres caràcter confiscatori.

—**El debat sobre el copagament en sanitat ha tornat a l'actualitat. Quin és el vostre parer respecte a aquesta opció?**

—Responsabilitat, tanta com s'escaigui. Però no pot ser que novament els catalans siguem els que hàgim d'assumir el copagament de la sanitat mentre a la resta de l'estat no s'assumeix. Els catalans ja som els que fem un esforç més gran i els que dediquem més recursos públics a la sanitat.

—**Cal reformar el sistema de pensions? En quina línia s'ha de fer?**

—La prioritat és que els pensionistes no perdin poder adquisitiu. Sovint tinc la sensació que el govern espanyol és poruc amb els poderosos i atrevit amb els febles. Per exemple, no s'han demanat mai responsabilitats a tots els directius de bancs i caixes que han posat en perill l'economia productiva i han tancat l'aixeta del crèdit amb una gestió que ha portat les entitats d'estalvi a una situació insostenible.

—**Esteu plenament satisfets amb el model educatiu català? Quins aspectes en modificariéu, si és el cas?**

—El model educatiu català neix del Pacte Nacional per l'Educació (PNE) que va impulsar Marta Cid, una consellera d'Educació d'Esquerra. Allí es va arribar a un consens molt important amb la comunitat educativa. La llei d'educació (LEC) ha perdut consens, hem hagut de cedir en algunes qüestions per aconseguir un ampli suport polític i blindar la llei amb PSC i CiU.

Hi ha aspectes millorables, com la poca concreció de la memòria econòmica de la LEC respecte al PNE, no hi ha prou garantia real de la gratuïtat dels ensenyaments bàsics, el protagonisme de les famílies hauria de disposar de més garanties i caldrien més mesures de suport a la tasca docent. Però és, sens dubte, un gran pas endavant com a país.

—**El TC ha admès a tràmit un recurs contra la llei del cinema. Esteu d'acord a sancionar en aquest àmbit qui no compleixi la llei catalana, o penseu que caldria introduir-hi elements de flexibilitat?**

—El TC ha admès a tràmit un recurs contra la llei del cinema. Esteu d'acord a sancionar en aquest àmbit qui no compleixi la llei catalana, o penseu que caldria introduir-hi elements de flexibilitat?

—Hi ha cap llei que no prevegi una sanció en cas d'incompliment? Aquesta és una música que fa sonar CiU, bàsicament perquè els tremolen les cames només de pensar que haurien de sancionar. Els fa por, els atreix pensar d'incomodar les *majors* i el gremi d'exhibidors. Per això CiU hi ha posat bastons a les rodes des del primer moment o fins i tot s'ha alineat amb el PP denunciant la imposició del català. La llei ja preveu un termini per a adaptar-s'hi, ja és flexible. Els catalans hem de tenir el dret d'anar al cinema i poder veure una pel·lícula en la nostra llengua.

—**Com s'ha de gestionar a Catalunya la qüestió dels ciutadans nous que es troben en situació irregular?**

—No tenim competències executives en immigració, ni per regular els fluxos. Precisament havíem previst la necessitat d'assumir competències. Però el fet és que l'Estatut retallat per Mas i Zapatero en recull ben poques. Hem fet, això sí, una llei d'acollida modèlica que con-

gra el català com a llengua comuna i que ha estat objecte de recurs davant el TC. Som un país acollidor i amb una voluntat d'integració exemplar. Però no estem a favor del *papers per a tothom*, ni de frivoltitzar amb la immigració. Drets i deures per a tothom.

—**L'Estatut vigent és l'eina que garanteix el ple desenvolupament de l'autogovern de Catalunya?**

—De cap manera. El que van pactar Mas i Zapatero, amb la presidència de la Generalitat com a moneda de canvi, ja no ho garantia. Només cal llegir què en deia Ramon Tremosa, quan no era eurodiputat de CiU, en un llibre editat per 3i4. L'Estatut de la Moncloa ens havia deixat lligats de peus i mans a Madrid en aspectes bàsics com el del finançament.

—**Si no obteniu prou majoria per a governar en solitari, amb quin o quins partits penseu que us entendrieu?**

—Estem en una cruïlla històrica i podem entendre'ns amb tothom que estigui disposat a avançar cap a l'exercici del dret de decidir. La voluntat és sumar, però sumar per avançar, no per fer bullir l'olla. Una altra cosa és que puguem arribar a acords amb temes com el concert econòmic sense que això hagi de tenir res a veure amb un pacte de govern. Aquí sempre ens hi trobaran.

—**I amb quin o quins partits seria impossible una aliança?**

—Amb el PP i Ciutadans. És inviable entendre's amb qui porta les nostres lleis contínuament al TC i encara no ha assumit la condició nacional del nostre poble.